

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Černého, Ph.D., a soudců Mgr. Ladislava Vaško a Mgr. Radima Kadlčáka ve věci

žalobkyně: **E. A. F.**, narozená X,
bytem X,
zastoupená obecným zmocněncem F. A. Š.,
bytem X,

proti

žalované: **Česká republika - Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových**,
sídlem Rašínovo nábřeží 390/42, 128 00 Praha 2,

o žalobě proti odpovědi žalované ze dne 24. 5. 2024, č. j. UZSVM/U/10912/2024-UTPM,
na dopis žalobkyně ze dne 10. 5. 2024,

takto:

I. Žaloba se **odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- Žalobkyně se žalobou podanou prostřednictvím svého zástupce domáhala zrušení odpovědi žalované ze dne 24. 5. 2024, č. j. UZSVM/U/10912/2024-UTPM, na dopis žalobkyně ze dne 10. 5. 2024 s tím, aby soud rozhodl, že se žalované zakazuje uzavřít smlouvu o bezúplatném převodu pozemku parc. č. X v katastrálním území X, který je ve vlastnictví České republiky, s návrhem převodu pro město Hrob. Žalobkyně se zároveň domáhala toho, aby soud vydal předběžné opatření, kterým zakáže žalované uzavřít smlouvu o bezúplatném převodu pro město Hrob.
- Soud se primárně zabýval otázkou své věcné příslušnosti. Podle § 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), ve správním soudnictví platí, že správní soudy poskytují ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob. Podle § 4 odst. 1 s. ř. s. soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy. V návaznosti na právě uvedené skutečnosti soud uvádí, že soudy ve správním soudnictví jsou povolány projednávat zejména správní žaloby, které se týkají veřejných subjektivních práv, a to a) žaloby proti rozhodnutím

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

správního orgánu, b) žaloby na ochranu proti nečinnosti správního orgánu, c) žaloby na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu, jak vyplývá z § 4 odst. 1 s. ř. s., který spolu s odst. 2 téhož ustanovení obsahuje taxativní, a tedy uzavřený, výčet všech jednotlivých žalob, popř. návrhů, které spadají do pravomoci správních soudů.

3. Z obsahu žaloby je zřejmé, že žalobkyně se domáhá toho, aby soud zakázal žalované uzavřít smlouvu o bezúplatném převodu pozemku parc. č. X v katastrálním území X, který je ve vlastnictví státu, s návrhem převodu pro město Hrob. Soud podotýká, že podle § 11 odst. 2 věty první zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů, platí, že v ostatních případech s majetkem uvedeným v ustanovení § 10 hospodaří Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových. Z uvedeného ustanovení tak vyplývá, že žalovaná je oprávněna hospodařit s majetkem státu. Pokud jde o uvažovaný převod pozemku parc. č. X v katastrálním území X, je třeba zdůraznit, že žalovaná v tomto právním vztahu nemůže vystupovat jako nositelka veřejné moci, ale jako rovnocenný subjekt soukromoprávního vztahu. Uzavření či neuzavření smlouvy o bezúplatném převodu pozemku je projevem svobodné vůle státu jako vlastníka nemovitého majetku a subjektu občanskoprávních vztahů, v nichž vystupuje s ostatními účastníky v rovném postavení. Soukromoprávní povaha jednání a rozhodování státu při hospodaření, a tedy i nakládáním s vlastním majetkem, plyne i z ustálené judikatury Nejvyššího soudu (srov. např. rozsudky Nejvyššího soudu ze dne 31. 7. 2007, sp. zn. 25 Cdo 312/2005, či ze dne 31. 8. 2023. č. j. 33 Cdo 646/2022-160).
4. Jelikož se žalobkyně domáhá toho, aby soud zakázal žalované uzavřít smlouvu o bezúplatném převodu výše specifikovaného pozemku, ve kterém žalovaná vystupuje jako subjekt občanskoprávního vztahu, je nutné takto vymezený nárok nepochybně charakterizovat jako nárok vyplývající ze soukromoprávních vztahů, které se vyznačují rovným postavením účastníků, neboť pro vztah účastníků neplatí, že by některý z nich měl vůči jinému nadřazené postavení a byl oprávněn rozhodovat o jeho právech a povinnostech a vynucovat plnění autoritativně (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27. 2. 2008, sp. zn. 33 Odo 1532/2005, nebo usnesení zvláštního senátu ze dne 20. 3. 2012, č. j. Konf 93/2011-9). K rozhodování o věcech vyplývajících ze soukromoprávních vztahů jsou povolány především soudy rozhodující v občanském řízení [srov. § 7 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, (dále jen „o. s. ř.“)]. Žalobou požadovaný nárok tudíž nelze projednávat ve správním soudnictví, nýbrž toliko v občanském soudním řízení. Jedinou cestou je podání návrhu na zahájení občanského soudního řízení.
5. Podle § 46 odst. 2 s. ř. s. soud návrh odmítne také tehdy, domáhá-li se navrhovatel rozhodnutí ve sporu nebo v jiné právní věci, o které má jednat a rozhodnout soud v občanském soudním řízení, anebo domáhá-li se návrhem přezkoumání rozhodnutí, jímž správní orgán rozhodl v mezích své zákonné pravomoci v soukromoprávní věci. V usnesení o odmítnutí návrhu musí být navrhovatel poučen o tom, že do jednoho měsíce od právní moci usnesení může podat žalobu a ke kterému věcně příslušnému soudu.
6. Podle § 88 písm. b) o. s. ř. je namísto obecného soudu, popřípadě namísto soudu uvedeného v § 85a, k řízení příslušný soud, v jehož obvodu je nemovitá věc, týká-li se řízení práva k ní, není-li dána příslušnost podle písmene a). Jelikož pozemek, jehož se žaloba týká, se nachází v okrese Teplice, je k projednání žaloby podle bodu 65 Přílohy č. 3 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně

některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, místně příslušným Okresní soud v Teplicích, v jehož obvodu je nemovitá věc.

7. Na základě shora uvedeného zdejší soud konstatuje, že není věcně ani místně příslušným, a proto žalobu podle § 46 odst. 2 s. ř. s. výrokem I. usnesení odmítl.
8. Z důvodu odmítnutí žaloby soud nerozhodoval o návrhu žalobkyně na vydání předběžného opatření, neboť k vydání předběžného opatření není zdejší soud věcně příslušný.
9. Výrok II. usnesení o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

Poučení:

Žalobkyně může podat k Okresnímu soudu v Teplicích **do jednoho měsíce** od právní moci tohoto usnesení žalobu podle § 7 odst. 1 o. s. ř. Jestliže tak žalobkyně v této lhůtě učiní, platí, že občanské soudní řízení o takové žalobě bylo zahájeno dnem, kdy takový návrh došel soudu ve správním soudnictví.

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 12. června 2024

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.